

mellem Arbejdsgivere og Arbejdere og lægger den ved Siden af Landstingsmand Foss' Tale, med hvilken jeg i mange, mange Punkter er uenig, og betragter hele den forskellige Façon, hvori Arbejdsforhold, Arbejdets Vilkaar, Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere ses, saa ligger der deri — og det er vel de Ting, som kan give Anledning til at haabe, at vi her i Danmark kan være med til at lede Bevægelsen ind i de Kanaler, jeg omtalte før — en saadan Omvæltning, at man ikke kan lade være med at udtale Tilfredshed derover.

Udgangspunktet med Hensyn til den Nødhjælp, som Arbejdsløshedskasser i Egenskab af Forsikringskasser er i Virkeligheden, maa siges at være overmaade simpelt. Der kan ikke kræves den Arbejdskraft stillet til Raadighed efter Industrialismens Behov, det vil sige med den arbejdsløse Reserve, som Industrialismen i Øjeblikket forudsætter, uden at man i Ventetiden giver Reserven menneskelige Vilkaar. Enten maa Arbejdsløshed, saaledes som det var før Industrialismens Gennembrud, blive en Tilfældighed, noget forbigaaende, noget, der svinger med mere eller mindre deprimerede Produktionsforhold, med andre Ord saaledes, at ingen fast Reserve er nødvendig, eller ogsaa maa den arbejdsvillige, der uden sin egen Villie hører til den for Industrialismen nødvendige Reserve, i Ventetiden have Midlerne til at forsørge sig og sine. Det kan ikke være muligt eller tilladeligt at benytte Arbejdsløsheden til at slaa Arbejdslønnen ned, og derved forstaar jeg ikke blot at slaa den ned til det for Livsopholdet nødvendige, men det maa heller ikke være tilladeligt at slaa den ned under den Livsstandard, som den enkelte paa-gældende har vænnet sig til, fordi han efter det Krav, der er stillet til ham, har specialiseret sig særlig i et højt betalt Fag. Den Misforstaaelse, som gik igen Gang paa Gang under Finanslovbehandlingen, maa vi en Gang bort fra. Det kan ikke nytte, at en Mand siger: Hvorfor kan jeg ikke faa mine Kartoffler taget opovre i Jylland, naar der samtidig gaar Elektrikere ledige i København? Er I villige til at betale dem efter deres

Standard som Elektrikere af 1ste Klasse med første Løn, Opholdspenge, Flyttepenge — Gud bevares, saa kan I forlange jeres Kartoffler taget op, forsaavidt paa-gældende da egner sig til det Arbejde, men i modsat Fald og som Benyttelse til at sætte Arbejdslønnen ned er det simpelt hen en Misforstaaelse i Udgangspunktet og intet andet.

Dette Nødhjælpssystem, som under Industrialismen er fuldkommen uundgaaeligt, kan tænkes gennemført paa mange forskellige Maader, og vi Danske har gennemført det paa en for Danmark særlig Maade, der har vakt Opsigt, og som er betinget af og grundet paa den for den danske Arbejderbefolkning ganske gennemførte Solidaritetsfølelse. Jeg tror, jeg tør sige, at jeg var den første, som havde den Dristighed at udtrykke det saaledes, at det, som vor Arbejdsløshedsløvgivning udmærker sig ved, er, at selv efter det offentlige Tilskuds Indførelse er det den arbejdende, der sikrer sin arbejdsløse Kollega. Saa længe der derved ikke er Tale om, at det offentlige giver Tilskud, er der heller ikke noget Krav paa Kontrol, men i det Øjeblik — og det kom jo i 1908 — da det offentlige træder til med Tilskud, bliver der ogsaa i saa Henseende et Krav og en Rettigelse til Kontrol, Kontrol i Kassernes og det offentlige fælles Interesse mod Snyltningen. Det kan det offentlige forlange, og saa kan Arbejdsgiverne forlange, at dette ikke bliver gjort til et Led i Lønkampen, at disse Kasser, som det offentlige støtter, deriblandt ogsaa Arbejdsgiverne gennem deres Skatter, ikke bliver gjort til noget Led i Lønkampen. Men nogen Kontrol har Arbejdsgiverne absolut ikke Ret til at kræve. De giver ingen Tilskud, og de maa efter min Mening ikke give Tilskud, thi det er Arbejdernes egen Forsikring, de arbejdendes Forsikring af de arbejdsløse, og dertil har Arbejdsgiverne ikke at give Tilskud, men heller ikke at kræve nogen Kontrol med den. Arbejdsgivernes Krav om Kontrol indskrænker sig lige akkurat til det Maal, hvori det offentlige har Ret til at kontrollere, og saa til dette, at de Penge, som de ogsaa gennem deres Skatter er med til at yde til Arbejdsløshedskasserne, ikke be-